

ตำรับรักฉบับวัยรุ่น : การวิเคราะห์แบบเรื่องจากหนังสือรวมเรื่องสั้น

ชุด “ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก”¹

Love Recipes of Teenager: An Analysis of Story Patterns from Love Short Story Series of “Khwam Rue Suek Dee...Tee Reak Wa Ruk”

Received: June 27, 2019; Revised: July 29, 2019; Accepted: July 31, 2019

ภาณุวัฒน์ สกุลสืบ², วนิดา บำรุงไทย³

Panuwat Sakulsueb, Wanida Bamrungthai

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแบบเรื่องจากหนังสือรวมเรื่องสั้นชุด ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 1-8 ซึ่งพิมพ์ครั้งแรกระหว่าง พ.ศ.2544 - พ.ศ.2546 จำนวน 65 เรื่อง โดยใช้แนวคิดเรื่องโครงสร้างนิทานของวลาดิมีร์ พรอพพ์มาเป็นแนวทางการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า มีแบบแผนในการเล่าเรื่องทั้งสิ้น 8 แบบ โดยแบบเรื่องที่มีการเล่าคล้ายคลึงถึง 16 เรื่อง ได้แก่แบบที่ 1 คือ พระเอกและนางเอกเป็นเพื่อนกัน ฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีใจให้กันแต่ไม่กล้าเปิดเผย ผู้ขัดขวางเข้ามาเป็นอุปสรรคความรัก แต่ก็มีเหตุให้ต้องเลิกรากันไป พระเอกและนางเอกได้รู้ความในใจของอีกฝ่ายด้วยความบังเอิญหรือจากผู้ช่วย พระเอกและนางเอกปรับความเข้าใจกันและได้รักกันที่สุดในที่สุด

คำสำคัญ : ตำรับรัก, แบบเรื่อง, เรื่องสั้น, ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก

Abstract

This Article aimed at studying story patterns from Thai Love short stories series of “Khwam Rue Suek Dee...Tee Reak Wa Ruk” volumes 1-8 published during 2001-2003. The total collections contain 65 stories by using Vladimir Propp’s structural theory of the folktale as a method of study. The results of the study was that there were 8 story patterns.

¹ บทความนี้ปรับปรุงมาจากวิทยานิพนธ์เรื่อง แบบเรื่องและอัตลักษณ์ของตัวละครเอกจากวรรณกรรมเรื่องสั้นแนวรักชุด ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง (Lecturer of Thai Language Department Faculty of Humanities and Social Sciences Lampang Rajabhat University)
e-mail : sakulsueb_9@hotmail.com

³ รองศาสตราจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยนเรศวร (Associate Professor at the International College Naresuan University) e-mail : wanidab@nu.ac.th

The most repeated pattern more than 16 stories is pattern 1 that is love developed from friendship. The male domain character/female domain character didn't dare to disclose his or her feeling and there was an interrupt who diverted the course of their love but unsuccessfully. The helper told one of them about feeling of another one so they could come to an understanding.

Keywords: Love Recipes, Story Patterns, Short Story, Series of “Khwam Rue Suek Dee...Tee Reak Wa Ruk”

บทนำ

เรื่องราวในวรรณกรรมไม่ว่าจะเป็นบทประพันธ์ของนักเขียนชาติใดก็ตาม เนื้อหาที่มักนำมากล่าวถึงมากที่สุดเรื่องหนึ่งก็คือ ความรักระหว่างหญิงชาย ทั้งนี้เพราะ“อารมณ์รัก”หรือ“ความรัก”นั้น เป็นความต้องการชนิดหนึ่งที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ การนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจและจับใจผู้อ่านอยู่เสมอ ดังที่วนิดา บำรุงไทย (2544. หน้า 93) กล่าวว่า

ตราบเท่าที่มนุษย์ยังมีความรักเป็นอารมณ์หนึ่งของปुरुชนธรรมชาติ เนื้อหาและผลกระทบของความรักไม่ว่าจะในเชิงสุข ทุกข์ ดีหรือร้าย ย่อมจะยังเป็นสิ่งที่นำมาตีแผ่ใคร่ครวญได้เสมอในวรรณกรรมทุกรูปแบบ ทั้งอาจจะเป็นสาระที่สามารถสัมผัสใจของผู้อ่านได้โดยง่ายที่สุด...เหนือเนื้อหาที่เกิดจากอารมณ์อื่นใด

ด้วยเหตุนี้ ทำให้วรรณกรรมบันเทิงคดีของไทยมีการเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับความรักเป็นจำนวนมาก ดังเห็นได้จากผลการศึกษาเรื่องสั้นประเภทมุ่งเสนอแนวคิดระหว่าง พ.ศ. 2475-2484 ของ นาธิกา มงคลคำนวณเขตต์ (2527. หน้า 180) และการศึกษาแนวคิดในนวนิยายไทยระหว่าง พ.ศ. 2501-2506 ของบาหยัน อิมสำราญ (2527. หน้า 123) ซึ่งพบว่า แนวคิดด้านความรักเป็นแนวคิดที่ปรากฏมากที่สุด หรือจากการจัดกระแสด้านความนิยมวรรณกรรมรักเกาหลีสู่เป็นอันดับที่ 3 จากเหตุการณ์สำคัญ 15 เรื่องที่เกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2548 ของวงการวรรณกรรมและธุรกิจหนังสือไทย (ทีมข่าวจุดประกายวรรณกรรม, 2549. เว็บไซต์) จึงกล่าวได้ว่า วรรณกรรมรักเป็นวรรณกรรมที่อยู่ในความสนใจและได้รับความนิยมจากนักอ่านมาโดยต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม ในแวดวงการศึกษาวรรณกรรมของไทยพบว่า ยังมีผู้ให้ความสนใจศึกษาวรรณกรรมแนวรักไม่มากนัก ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะนักวรรณกรรมมองว่า วรรณกรรมรักเป็นเรื่องเพื่อฝันและมุ่งหวังความบันเทิงเพียงอย่างเดียว ดังความเห็นของ รื่นฤทัย สัจจพันธ์ (2547. หน้า 58) ที่กล่าวถึงนวนิยายกับสังคมไว้ว่า

นวนิยายบางเรื่องมุ่งหวังจะขายความบันเทิงแก่ผู้อ่านประการเดียว โดยไม่คำนึงถึงความรับผิดชอบที่มีต่อผู้อ่าน นวนิยายเช่นนี้ จึงอาจจะสร้างค่านิยมที่ผิดๆ บิดเบือนความจริง หรืออย่างน้อยที่สุดก็ไม่ได้ให้สารประโยชน์อันใดแก่ผู้อ่านเลยนอกไป

จากอ่านเพื่อฆ่าเวลา...นวนิยายประเภทเพื่อผืนสร้างจินตนาการอันไม่มีรากฐานอยู่บน
ความเป็นจริง เป็นแต่เพียงให้ผู้อ่านเคลิบเคลิ้ม และ “หนี” ไปจากความเป็นจริงแห่งชีวิต
ไปชั่วขณะ นวนิยายชนิดนี้แม้จะเป็นผลเสียอย่างน้อยที่สุด แต่ก็เท่ากับว่าไม่ได้กระตุ้นให้
คนเผชิญปัญหา กล้าสู้กับความเป็นจริง และหาทางแก้ไข

ประกอบกับวรรณกรรมรักส่วนใหญ่มีแนวเรื่องที่คล้ายๆกัน เช่น รักแรกพบ รักสามเส้า รักต่าง
วัย รักต้องห้าม รักต่างศักดิ์ ฯลฯ ทำให้นักวรรณกรรมไทยเลือกศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมแนวอื่น
มากกว่า อย่างไรก็ตาม อีราวดี ไตลังคะ (2543. หน้า13-15) ได้เสนอว่า การศึกษาวรรณกรรมนั้น อาจใช้
แนวทางอื่นในการศึกษาร่วมด้วยก็ได้ เช่น การศึกษาโครงสร้างนิทานของ วลาดิมีร์ พรอพพ์ (Vladimir
Propp) สามารถนำมาใช้จัดกลุ่มโครงเรื่องในบันเทิงคดีประเภทพาฝันซึ่งมีโครงเรื่องแบบเดียวกันได้ เช่น
เรื่อง นิจ, วนิดา และ เจาอโศก เป็นเรื่องของนางเอกที่ถูกพ่อแม่จัดการให้แต่งงานกับชายที่ตนไม่ได้รัก
นางเอกเข้าไปอยู่ในบ้านของพระเอก ถูกกลั่นแกล้งจากคนในครอบครัวซึ่งโดยมากคือ แม่ของพระเอก คน
ใช้ หรือคนรักเก่าของพระเอก หลังจากนั้นนางเอกได้พิสูจน์ตัวเองว่าเป็นผู้มีความดีงามทำให้พระเอกเห็นใจ
และเข้าใจกันในที่สุด หรือกลุ่มเรื่องทนายทศวรรษที่ถูกสลับตัวกับลูกคนจนหรือโดนทอดทิ้ง จึงได้รับความ
ลำบากต่างๆ แต่ด้วยชะตากรรมทำให้กลับมาอยู่กับตระกูลของตน และพิสูจน์ได้ว่าเป็นทนายทศวรรษจริง โดย
มีหลักฐาน เช่น ล็อกเก็ต ปาน หรือพยานบุคคล โครงเรื่องประเภทนี้ เช่น เรื่อง ดาวพระศุกร์, อีแตน,
ตะวันยอแสง และ กากับหงส์ เป็นต้น

นอกจากนี้ ชไมพร สุขสัมพันธ์ (2541. บทคัดย่อ) ได้นำทฤษฎีของพรอพพ์มาใช้ในการศึกษา
แบบเรื่องของการ์ตูนญี่ปุ่น พบว่ามีแบบแผนในการเล่าเรื่องที่แน่นอนอยู่ด้วยกัน 6 แบบ (Pattern) คือ 1.
พระเอกออกเดินทาง ผู้ร้ายต่อสู้กับพระเอก ผู้ช่วยช่วยเหลือพระเอก และพระเอกชนะผู้ร้าย 2. นางเอกพบ
พระเอก ผู้ร้ายขัดขวางความสัมพันธ์ระหว่างพระเอกกับนางเอก ผู้ช่วยช่วยเหลือพระเอกและหรือนางเอก
และนางเอกเข้าใจพระเอก 3. พระเอกพบนางเอก และนางเอกช่วยเหลือพระเอก 4. พระเอกถูกผู้ร้าย
หลอก ผู้ช่วยช่วยเหลือพระเอก และผู้ร้ายถูกผู้ช่วยปราบ 5. พระเอกพบผู้ร้าย ผู้ร้ายทำร้ายพระเอก ผู้ให้ให้
ของวิเศษแก่พระเอก พระเอกจอมปลอมถูกพระเอกเปิดเผยความจริง และผู้ช่วยจับผู้ร้ายจอมปลอม และ
6. พระเอกถูกผู้ร้ายกลั่นแกล้ง ผู้ช่วยช่วยเหลือพระเอก และพระเอกช่วยเหลือผู้ช่วย

หากกล่าวเฉพาะวรรณกรรมรักประเภทเรื่องสั้นที่ได้รับความนิยมตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา
หนังสือรวมเรื่องสั้นชุด “ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก” ของสำนักพิมพ์แจ่มใส นับว่ามีความโดดเด่นเป็นอย่าง
มาก ดังเห็นได้จากตั้งแต่มีการจัดพิมพ์รวมเล่มครั้งแรกในเดือนตุลาคม 2544 ก็ได้รับการตอบรับจากกลุ่ม
ผู้อ่านเป็นอย่างดี ทำให้สำนักพิมพ์ต้องพิมพ์เรื่องอื่นๆ ภายใต้ชื่อชุด “ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก” ตามมาอีก
38 เล่ม โดยเล่มที่ 39 พิมพ์ในปีพ.ศ. 2557 ในจำนวนนี้มีการพิมพ์ซ้ำเป็นครั้งที่ 2 ภายในเดือนเดียวกันถึง
16 เล่ม คือตั้งแต่เล่มที่ 7 ถึงเล่มที่ 22 และมีอีกหลายๆ เล่มที่ได้รับการพิมพ์ซ้ำไม่ต่ำกว่า 5 ครั้ง เช่น เล่มที่
1 พิมพ์เป็นครั้งที่ 8 เล่มที่ 2 พิมพ์เป็นครั้งที่ 6 เป็นต้น

ด้วยกระแสความนิยมดังกล่าว ทำให้หลายๆสำนักพิมพ์หันมาผลิตวรรณกรรมรักแนวเดียวกันนี้ มากยิ่งขึ้น จนทำให้บริษัทแจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด ซึ่งเป็นผู้พิมพ์จำหน่ายกลายเป็นบริษัทต้นแบบ (brand role model) ที่ได้รับการกล่าวถึงเป็นอย่างมากในวงการธุรกิจสิ่งพิมพ์ของไทย (Positioningmag, 2549. เว็บไซต์) ทั้งนี้ ระริน อุทกะพันธุ์ กรรมการผู้จัดการสายธุรกิจสำนักพิมพ์ บริษัทอมรินทร์ พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับกระแสความนิยมเรื่องสั้นแนวรักของสำนักพิมพ์ แจ่มใสไว้ว่า “ต้องยอมรับ ค่ายที่มาแรงมากขณะนี้ คือ แจ่มใส เป็นสำนักพิมพ์ที่มีวาง position ที่ชัดเจน ว่าต้องการขายอะไร ทำเพื่อขายใคร เขาเก่งที่เห็นช่องทางตลาดของวัยรุ่น เขาทำหนังสืออ่านสนุก อ่านเล่มแรกแล้วอยากอ่านต่อ จี๊ดใจวัยรุ่นจริงๆ” (Positioningmag, 2549. เว็บไซต์) สอดคล้องกับความเห็นของ นุวัฐ จันบำรุง กรรมการ บริหารบริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด ผู้ดูแลด้านนโยบาย สำนักพิมพ์ ที่กล่าวถึงความสำเร็จของสำนักพิมพ์แจ่มใสว่า “ตลาดนักอ่านนาฬิกานี้ต้องยกนิ้วให้แจ่มใส นิยาย สไตล์แจ่มใส ถือเป็นเทรนด์ เป็นแฟชั่นของวัยรุ่นไปแล้ว ทำออกก็ชุด เด็กจะซื้อทันที เห็นเด็กบางคนซื้อ ที่เดียว 7 เล่ม ถามว่าซื้อไปทำไมมากมาย เขาบอกว่า เป็นของสะสมอย่างหนึ่ง” (Positioningmag, 2549. เว็บไซต์)

จากความสำเร็จของหนังสือรวมเรื่องสั้นชุด “ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก” ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะ ศึกษาแบบเรื่องของเรื่องสั้นในหนังสือชุดนี้ โดยใช้แนวคิดของวลาดีมีร์ พรอพพ์ (Vladimir Propp) นักคติ ขนชาวยุโรปที่ได้ศึกษาโครงสร้างของเรื่องเล่าประเภทนิทานมาใช้ในการวิเคราะห์ โดยคาดหวังว่า จะได้ “ตำรับรัก” ที่จะใช้เป็นสูตรสำเร็จในการเล่าเรื่องให้ประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

วัตถุประสงค์

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแบบเรื่องจากหนังสือรวมเรื่องสั้นแนวรักชุด ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาโครงสร้างนิทานของวลาดีมีร์ พรอพพ์ มาใช้ในการวิเคราะห์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านข้อมูล

กลุ่มข้อมูลที่นำมาศึกษาวิเคราะห์ คือ เรื่องสั้นจากหนังสือชุด ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 1-8 ซึ่งตีพิมพ์ครั้งแรกระหว่าง พ.ศ. 2544-2546 โดยสำนักพิมพ์แจ่มใส รวมทั้งสิ้น 65 เรื่อง

2. ขอบเขตด้านการศึกษาวิเคราะห์

การวิเคราะห์แบบเรื่องจะวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดเรื่องโครงสร้างนิทานของวลาดีมีร์ พรอพพ์มาเป็นแนวทางการศึกษา โดยพิจารณาจากโครงเรื่อง ตัวละคร และพฤติกรรมของตัวละครแต่ละเรื่อง แล้วนำพฤติกรรมของตัวละครที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกันมาเรียงลำดับตามโครงเรื่อง แล้วสรุปออกมาเป็นแบบ เรื่องต่างๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ตำรับรักฉบับวัยรุ่น หมายถึง สูตรในการเล่าเรื่องจากหนังสือชุด “ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก”

แบบเรื่อง หมายถึง ประเภทของโครงเรื่องที่มีลำดับเหตุการณ์ของตัวละครเหมือนกันหรือคล้ายกัน

โครงเรื่อง หมายถึง ลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน

ตัวละคร หมายถึง บุคคลสมมุติที่ผู้แต่งกำหนดขึ้นให้มีบทบาทต่างๆ ในเรื่อง ประกอบด้วย พระเอก นางเอก ผู้ขัดขวาง และผู้ช่วย

พฤติกรรมของตัวละคร หมายถึง การกระทำต่างๆ ของตัวละครในเรื่อง

ข้อตกลงเบื้องต้น

เพื่อให้การจำแนกพฤติกรรมของตัวละครมีความสอดคล้องกับบทบาทของตัวละครสำคัญในเรื่อง ผู้วิจัยจะเรียกตัวละครต่างๆ ดังนี้

1. ตัวละครเอกฝ่ายชาย เรียกว่า พระเอก
2. ตัวละครเอกฝ่ายหญิง เรียกว่า นางเอก
3. ตัวละครประกอบที่เป็นอุปสรรคความรักของตัวละครเอก เรียกว่า ผู้ขัดขวาง
4. ตัวละครประกอบที่มีบทบาทช่วยตัวละครเอกให้เข้าใจกัน หรือเป็นสาเหตุให้ตัวละครเอก

สมหวังในความรัก เรียกว่า ผู้ช่วย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลความรู้ที่เกี่ยวกับหนังสือรวมเรื่องสั้นชุด ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก

1.2) รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาวรรณกรรมประเภทเรื่องสั้น

1.3) รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาแบบเรื่องตามแนวคิดของวลาดีมีร์

พรอพฟ์

2. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

2.1) วิเคราะห์แบบเรื่องของเรื่องสั้นแต่ละเรื่องโดยเรียงลำดับการกระทำของตัวละครตามโครงเรื่อง

2.2) จัดแบบเรื่องที่มีลำดับเหตุการณ์ของตัวละครเหมือนกันหรือคล้ายกันให้อยู่ในแบบเรื่องประเภทเดียวกัน

3. สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

จากการศึกษาโครงเรื่องและพฤติกรรมของตัวละครที่ปรากฏเรื่องสั้นชุดความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก ตั้งแต่เล่มที่ 1-8 จำนวน 65 เรื่อง สามารถจัดแบบเรื่องเป็นลักษณะต่างๆได้ ดังนี้

แบบที่ 1 พระเอกและนางเอกเป็นเพื่อนกัน ฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีใจให้กันแต่ไม่กล้าเปิดเผย ผู้ขัดขวางเข้ามาเป็นอุปสรรคความรัก แต่ก็มีเหตุให้ต้องเลิกกันไป พระเอกและนางเอกได้รู้ความในใจของอีกฝ่ายด้วยความบังเอิญหรือจากผู้ช่วย พระเอกและนางเอกปรับความเข้าใจกันและได้รักกันที่สุดใน

พฤติกรรมหลักที่ปรากฏในแบบเรื่องประเภทนี้ จะมีการเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. การแอบรักเพื่อน
2. ไม่กล้าบอกรักเพราะกลัวจะถูกปฏิเสธและสูญเสียความเป็นเพื่อน
3. ความรักมีอุปสรรค
4. การได้รู้ความในใจของอีกฝ่าย
5. การได้รักกันที่สุดในที่สุด

สำหรับเรื่องสั้นจากวรรณกรรมชุดความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก ซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องในลักษณะดังกล่าว ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด 16 เรื่อง ได้แก่ 1.บันทึกรักของเพื่อน (เล่ม 1), 2.คือคนพิเศษของใจ (เล่ม 1), 3.เก็บรักไว้ในสายหมอก (เล่ม 2), 4.รักคืนรัง (เล่ม 3), 5.บันทึกเมื่อหัวใจมีรัก (เล่ม 3), 6.सानสายใจ...ไอซีคิว (เล่ม 4), 7.คือคำตอบของหัวใจ (เล่ม 4), 8.หอมกลิ่นดอกรัก (เล่ม 4), 9.คือสายใย (เล่ม 5), 10.ดอกไม้ของนายรอย (เล่ม 5), 11.เรื่องรักของสองเรา (เล่ม 6), 12.อุ่นไอรักในลมหนาว (เล่ม 6), 13.จันทร์กระจ่างใจ (เล่ม 7), 14.สายเสน่หา (เล่ม 8), 15.ฟากฟ้า ดวงตะวัน...และจันทร์รา (เล่ม 8) และ 16.สถานที่ต่อไป...จุด پایไหนก็ได้ (เล่ม 8)

ตัวอย่าง เรื่อง คือคนพิเศษของหัวใจ (ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 1)

ปุ่นแอบรักเมฆซึ่งเป็นเพื่อนชายที่ทำงานด้วยกัน แต่ชายหนุ่มมีคนรักอยู่แล้ว เธอจึงได้แต่เก็บความรู้สึกนั้นไว้ แม้ระยะหลังเมฆจะแสดงให้เห็นว่ามีใจให้กับปุ่นเช่นกัน แต่เธอก็เตือนตัวเองอยู่เสมอว่าเธอเป็นแค่เพื่อน วันหนึ่งเมฆสารภาพว่าชอบปุ่น เขาฉวยโอกาสด้วยการกอดและหอมแก้ม และพยายามรู้ความในใจของเธอแต่ปุ่นไม่เชื่อ วันรุ่งขึ้นในที่ทำงานเมฆมาพบปุ่นอีกครั้งเพราะอยากรู้คำตอบ ปุ่นต้องการรักษาความเป็นเพื่อนและยังไม่แน่ใจในตัวเขาจึงบอกเมฆว่าไม่ได้คิดอะไรให้เขาสบายใจได้ เมฆโกรธและหมั่นไส้ปุ่นที่ตอบราวกับเป็นหญิงสาวที่ไม่หวังตัว ต่อจากนั้นเขาจึงทำเมินเฉยต่อเธอ วันหนึ่งปุ่นได้พบเมฆนั่งแนบชิดอยู่กับดาว เธอรู้สึกเสียใจมากจึงหลบออกมา โต๊ะซึ่งเข้าใจเหตุการณ์ทั้งหมดได้แนะนำให้ปุ่นคุยกับเมฆให้รู้เรื่อง ทั้งสองจึงได้ปรับความเข้าใจกันอีกครั้ง

ตัวละคร

1. นางเอก คือ ปุ่น
2. พระเอก คือ เมฆ

3. ผู้ช่วย คือ โต
4. ผู้ขัดขวาง คือ ดาว

พฤติกรรม

1. นางเอก-พระเอก ปุ่นแอบชอบเมฆแต่เพื่อรักษาความเป็นเพื่อนจึงได้แต่เก็บความรู้สึกนั้นไว้ในใจ
2. พระเอก-นางเอก เมฆสารภาพกับปุ่นว่าชอบเธอและอยากรู้ว่าเธอคิดอย่างไร
3. นางเอก-พระเอก ปุ่นคิดว่าเขาจะมาจึงบอกเมฆว่าไม่ต้องกังวลกับเรื่องที่เกิดขึ้น
4. พระเอก-ผู้ขัดขวาง เมฆแสดงท่าทีว่าชอบพอกับดาวเพื่อเป็นการประชด
5. ผู้ช่วย-นางเอก โตบอกให้ปุ่นปรับความเข้าใจกับเมฆ
6. พระเอก-นางเอก เมฆสารภาพความรู้สึกที่เขามีต่อเธออีกครั้งและได้เข้าใจกันในที่สุด

แบบที่ 2 พระเอกและนางเอกบังเอิญได้พบกัน ได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดความประทับใจต่อกัน พระเอกสารภาพความในใจและขอคบเป็นคู่รัก นางเอกคิดว่าเร็วเกินไปจึงขอเวลาทำความเข้าใจกันให้มากกว่านี้

พฤติกรรมหลักที่ปรากฏในแบบเรื่องประเภทนี้ จะมีการเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. การพบกันโดยบังเอิญ
2. ได้ท่องเที่ยวหรือทำกิจกรรมด้วยกัน
3. การรู้สึกประทับใจอีกฝ่าย
4. การสารภาพความในใจและขอคบเป็นคู่รัก
5. การใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ความรัก

สำหรับเรื่องสั้นจากวรรณกรรมชุดความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก ซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องในลักษณะดังกล่าว ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด 7 เรื่อง ได้แก่ 1.เพียงคนหนึ่งของหัวใจ (เล่ม 1) 2.บันทึกรักออนไลน์ (เล่ม 1) 3.หนุ่มซี้เฝ้ากับสาวหัวปากจืด (เล่ม 2), 4.ตามรัก (เล่ม 2), 5.รักในบาหลี่ (เล่ม 3), 6. เทพนิยายบทที่หนึ่ง (เล่ม 3) และ 7.ตัวผม นมเปรี้ยว และเธอคนนั้น (เล่ม 5)

ตัวอย่างเรื่อง ตามรัก (ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 2)

ปีต้องไปประชุมยังต่างประเทศ เธอพบหนุ่มสาวคู่หนึ่งบนเครื่องบินและที่โรงแรม ทำให้ปีเข้าใจว่าทั้งสองคนเป็นคู่รักกัน วันหนึ่งปีเดินทางไปเที่ยว บังเอิญได้พบกับชายหนุ่มอีกครั้ง เขาเข้ามาแนะนำตัวเองว่าชื่อโจและขอร่วมทางไปด้วย ระหว่างการเดินทาง โจดูแลปีเป็นอย่างดีทำให้ปีประทับใจในตัวเขามากขึ้น แต่ด้วยความคิดว่าโจมีคนรักอยู่แล้ว ทำให้ปีรักษาความสัมพันธ์ไว้เพียงความเป็นเพื่อน วันหนึ่งโจบอกรักปีและบอกความจริงว่าเขาเคยรู้จักเธอมาก่อน เพราะเพื่อนสนิทของเธอเป็นคนรักของเพื่อนสนิทของเขา และยืนยันว่าเขาไม่ได้เป็นคู่รักกับหลิวตามที่เธอเข้าใจ ปีคิดว่าเร็วเกินไปจึงขอให้ใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์

ตัวละคร

1. นางเอก คือ ปี่
2. พระเอก คือ โจ
3. ผู้ขัดขวาง คือ หลิว
4. ผู้ช่วย ไม่ปรากฏ

พฤติกรรม

1. นางเอก-พระเอก ปี่ได้พบโจและหลิวบนเครื่องบิน
2. ผู้ขัดขวาง-พระเอก หลิวติดตามโจไปทุกที่ทำให้ปี่เข้าใจผิด
3. นางเอก-พระเอก ปี่ออกไปเที่ยวและได้พบกับโจ
4. พระเอก-นางเอก โจพาปี่ไปเที่ยวที่ต่างๆและดูแลเธออย่างดี
5. นางเอก-พระเอก ปี่ประทับใจที่โจให้ความช่วยเหลือเธอหลายอย่าง แต่ด้วยความที่คิดว่าเขามีนรักแล้วจึงหักห้ามใจตัวเองไว้
6. พระเอก-นางเอก โจอธิบายเรื่องหลิวและสารภาพว่าเขารักเธอมาก่อนหน้านี้อย่างแน่นอนแล้วตั้งแต่ได้เห็นรูปเธอจากกล้องของเพื่อนสนิท
7. นางเอก-พระเอก ปี่ไม่ได้ตอบรับรักโจ แต่ขอให้เขาและเธอได้รู้จักกันมากกว่านี้

แบบที่ 3 พระเอกหรือนางเอกประทับใจอีกฝ่ายตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้พบกัน ทั้งคู่ได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน ทำให้เกิดความประทับใจต่อกัน พระเอกสารภาพความในใจที่มีต่อนางเอก และทั้งคู่ได้รักกันที่สุดในที่สุด

พฤติกรรมหลักที่ปรากฏในแบบเรื่องประเภทนี้ จะมีการเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. การประทับใจอีกฝ่ายตั้งแต่ครั้งแรกที่พบ
2. การได้ทำสิ่งต่างๆร่วมกัน
3. การรู้สึกผูกพันและต่างก็ประทับใจกันมากยิ่งขึ้น
4. การสารภาพความในใจและได้รักกันที่สุดในที่สุด

สำหรับเรื่องสั้นจากวรรณกรรมชุดความรู้สึกละ...ที่เรียกว่ารัก ซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องในลักษณะดังกล่าว ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด 10 เรื่อง ได้แก่ 1.แค่หน้าเกาะตา (เล่ม 2), 2.แต่ชายคนหนึ่งที่ฉันรัก (เล่ม 2), 3.เติมวันเวลาด้วยความรัก (เล่ม 2), 4.ไร้แสนรัก (เล่ม 3), 5.สะพานลูกไม้ (เล่ม 4), 6.โปรเจกแกมเทพ (เล่ม 4), 7.ขอเป็นนางเอกสักครั้ง (เล่ม 5), 8.เพราะเธอคือใครที่ใจคอย (เล่ม 6), 9.ดอกไม้กลางใจ (เล่ม 7) และ 10.ความฝันสีฟ้า (เล่ม 8)

ตัวอย่าง เรื่อง ขอบ้านนางเอกสักครั้ง (ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 5)

อนลรู้สึกประทับใจในบุคลิกของเวรกาจึงเข้าไปทำความรู้จักกับเธอ แต่หญิงสาวกลับคิดว่าเขามาตีสนิทกับเธอเป็นเพราะหวังจะใช้เธอเป็นสะพานไปยังอิชยาเพื่อนสาวดามหาวิทยาลัย อนลมาพบเวรกาบ่อยขึ้นและโทรศัพท์ถึงเธอทุกวันทำให้เวรกาเริ่มใจอ่อนและแอบชอบเขา วันหนึ่งเวรกาเห็นอนลกำลังถ่ายรูปอิชยาอย่างตั้งใจ เธอเข้าใจผิดและเสียใจมากจึงไม่ยอมคุยกับเขาและไม่ไปตามนัด อนลหวั่นเวรกามากจึงออกตามหาและได้รู้ว่าเธอไปดื่มสุรากับเพื่อนที่ชมรม อนลได้พบเวรกาในสภาพที่เมามายเขาจึงพาเธอกลับ ระหว่างที่รอให้พี่ของ

เวรกามารับ อนลได้ปรับความเข้าใจและสารภาพรักกับเธอในที่สุด

ตัวละคร

1. นางเอก คือ เวรกา
2. พระเอก คือ อนล
3. ผู้ช่วย คือ อิชยา
4. ผู้ขัดขวาง ไม่ปรากฏ

พฤติกรรม

1. นางเอก-ผู้ช่วย เวรกาจะคอยกันทำผู้ชายทุกคนไม่ให้เข้ามายุ่งกับอิชยา
2. พระเอก-นางเอก อนลประทับใจท่าทางของเวรกาจึงเข้าไปทำความรู้จัก
3. ผู้ช่วย-นางเอก อิชยาบอกเวรกาว่า อนลแอบชอบเวรกาอยู่จึงอยากให้เธอมั่นใจในตัวเอง
4. พระเอก-นางเอก อนลโทรศัพท์คุยกับเวรกาทุกวันและจากการไปเที่ยวด้วยกันทำให้ต่างก็ประทับใจกันมากยิ่งขึ้น
5. นางเอก-พระเอก เวรกาไม่ยอมคุยกับอนลและไม่ไปตามนัดเพราะเข้าใจผิดเรื่องเขากับอิชยา
6. พระเอก-นางเอก อนลตามไปปรับความเข้าใจกับเวรกาและได้สารภาพรักกับเธอในที่สุด

แบบที่ 4 พระเอกและนางเอกเป็นคู่รักกัน วันหนึ่งมีเหตุต้องเดินทางหรือแยกจากกันไป พระเอกเดินทางตามไปพบนางเอกหรือทั้งคู่กลับมาพบกัน พระเอกและนางเอกปรับความเข้าใจกันและรักกันมากยิ่งขึ้น

พฤติกรรมหลักที่ปรากฏในแบบเรื่องประเภทนี้ จะมีการเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. เป็นคู่รักกัน
2. การอยู่ห่างกันหรือเลิกรากัน
3. การเดินทางตามไปพบหรือกลับมาพบกันอีกครั้ง
4. การสารภาพความในใจหรือปรับความเข้าใจกัน
5. การกลับมารักกันอีกครั้งหรือได้รักกันมากยิ่งขึ้น

สำหรับเรื่องสั้นจากวรรณกรรมชุดความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก ซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องในลักษณะดังกล่าว ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด 8 เรื่อง ได้แก่ 1.เพียงสายลม (เล่ม 1), 2.เพียงรัก (เล่ม 1), 3.ด้วยรักและไหวหวั (เล่ม 5), 4.VIP (เล่ม 5), 5.ในวันที่ฉันเดินเข้ามา เธอกลับเดินออกไป (เล่มที่ 6), 6.ปีกความรัก (เล่ม 6), 7.หากวันนี้ยังมีรัก (เล่ม 7) และ 8.สะกดรักตามรอยใจ (เล่ม 8)

ตัวอย่าง เรื่อง ปีกความรัก (ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 6)

ขอได้พบกับพระพาย ชายหนุ่มที่เคยเป็นคู่รักตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยมอีกครั้งที่บริษัท เขาเข้ามาทักทายขออย่างสนิทสนมและสารภาพว่ายังไม่เคยลืมเธอ แต่เนื่องจากขอเคยได้ข่าวว่าเขามีคู่รักที่จะแต่งงานด้วยอยู่แล้วจึงทำเยินชากับพระพายเพราะไม่อยากให้เกิดเรื่อง หลังจากเสร็จงานประชุมของบริษัททั้งคู่ได้ไปเที่ยวทะเลกับเพื่อนๆ ระหว่างนั้นเขาเอาใจใส่และดูแลเธอเป็นอย่างดีจนทำให้ขอนึกถึงตอนเป็นคู่รักกันและทำให้เธอเริ่มหวนไหว วันหนึ่งลินซึ่งเป็นหญิงสาวที่จะแต่งงานกับพระพายมาพบเขาที่บริษัทขอเห็นทั้งสองคุยกันอย่างสนิมสนมจนเกิดความเข้าใจผิด พระพายตามมาอธิบายและปรับความเข้าใจ คู่รักที่ไม่เคยลืมกันจึงได้กลับมารักกันอีกครั้ง

ตัวละคร

1. นางเอก คือ ขอ
2. พระเอก คือ พระพาย
3. ผู้ช่วย ไม่ปรากฏ
4. ผู้ขัดขวาง คือ ลิน

พลวัตกรรม

1. นางเอก-พระเอก ขอได้พบพระพายอีกครั้งที่บริษัท หลังจากที่ห่างกันไปเพราะเขาย้ายบ้านและไปเรียนต่อต่างประเทศ
2. พระเอก-นางเอก พระพายบอกขอว่ายังรักเธออยู่เช่นเดิม และได้เลื่อนการแต่งงานของเขาออกไปอย่างไม่มีกำหนด
3. นางเอก-พระเอก ขอรู้สึกประทับใจที่พระพายคอยดูแลเธอเป็นอย่างดีระหว่างที่ไปเที่ยวทะเลด้วยกัน
4. นางเอก-ผู้ขัดขวาง ขอเสียใจมากที่เห็นพระพายเดินจู๋มือลินไปส่งที่รถและคุยกันอย่างสนิทสนม
5. นางเอก-พระเอก ขอขอลาพักร้อนและทำเยินชาต่อพระพาย
6. พระเอก-นางเอก พระพายตามมาปรับความเข้าใจและได้รักกับขออีกครั้ง

แบบที่ 5 นางเอกที่ผิดหวังกับความรักหรือกำลังทุกข์ใจได้พบกับพระเอก พระเอกช่วยปลอบหรือทำให้นางเอกคลายจากความทุกข์นั้นได้ นางเอกและพระเอกประทับใจกันและได้รักกันในที่สุด

พลวัตกรรมหลักที่ปรากฏในแบบเรื่องประเภทนี้ จะมีการเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. ผิดหวังจากความรักหรือได้รับความทุกข์ใจ
2. การได้พบกับชายหนุ่ม
3. การหายจากความเศร้า
4. การประทับใจอีกฝ่าย
5. การเริ่มต้นของความรัก

สำหรับเรื่องสั้นจากวรรณกรรมชุดความรู้สึกลึก...ที่เรียกว่ารัก ซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องในลักษณะดังกล่าว ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ 1. รักนิรันดร์ (เล่ม 1), 2. ดวงตะวันในดวงใจ (เล่ม 2), 3. หากตะวันฉาย (เล่ม 6) และ 4. ฉันอยู่ตรงนี้เพื่อเธอ (เล่ม 7)

ตัวอย่าง เรื่อง รักนิรันดร์ (ความรู้สึกลึก...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 1)

เพลงเพ็ญผิดหวังจากความรักสะกดใจกับเสียงเป่าแซกโซโฟนของแอนโทนีโอ เธอให้รางวัลเขาถึงห้าปอนด์ วันหนึ่งเมื่อได้พบกันที่ร้านกาแฟซึ่งเขาทำงานพิเศษอยู่ ทั้งสองได้คุยกันและเล่าเรื่องราวของตนเองให้อีกฝ่ายได้รู้ หลังจากวันนั้นทั้งคู่ก็นัดเจอกันบ่อยขึ้นจนกลายเป็นความผูกพัน ในวันวาเลนไทน์แอนโทนีโอขอร้องให้เพลงไปพบเขาที่บาร์ซึ่งเขาทำงานพิเศษอยู่ เพลงได้รับเชิญให้ไปนั่งโต๊ะด้านหน้าสุด ในการแสดงชุดสุดท้ายเธอก็ต้องประหลาดใจและมีความสุขอย่างที่สุดเมื่อแอนโทนีโอขึ้นไปसारภาพรักและเป่าแซกโซโฟนเป็นของขวัญพิเศษให้เธอ

ตัวละคร

1. นางเอก คือ เพลง
2. พระเอก คือ แอนโทนีโอ
3. ผู้ช่วย ไม่ปรากฏ
4. ผู้ขัดขวาง ไม่ปรากฏ

พฤติกรรม

1. นางเอก-พระเอก เพลงยื่นฟังการเป่าแซกโซโฟนของแอนโทนีโอและให้เงิน
2. พระเอก-นางเอก แอนโทนีโอจำเพลงได้จึงเลี้ยงกาแฟเป็นการตอบแทน
3. นางเอก-พระเอก เพลงกับแอนโทนีโอได้รู้จักกันมากขึ้นเรื่อยๆจนทำให้ทั้งคู่มั่นใจว่านั่นคือความรัก
4. พระเอก-นางเอก แอนโทนีโอโทรมายกเลิกนัดและขอให้เพลงไปพบเขาที่แจ๊สบาร์
5. นางเอก-พระเอก เพลงได้รับคำสารภาพรักและเพลง forever in love เป็นของขวัญ

แบบที่ 6 พระเอกและนางเอกมีปากเสียงกันในการพบกันครั้งแรก พระเอกและนางเอกต้องทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันจึงปรับความเข้าใจกันได้ ทั้งสองเริ่มประทับใจกัน และได้รักกันในที่สุด

พฤติกรรมหลักที่ปรากฏในแบบเรื่องประเภทนี้ จะมีการเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจผิดหรือมีปากเสียงกัน
2. ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

3. ได้ปรับความเข้าใจและเริ่มประทับใจอีกฝ่าย

4. การสารภาพความในใจและได้รักกัน

สำหรับเรื่องสั้นจากวรรณกรรมชุดความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก ซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องในลักษณะดังกล่าว ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด 7 เรื่อง ได้แก่ 1. Forget Me Not (เล่ม 1), 2. ขุนเขากับเลาหลุย (เล่ม 3), 3. เพราะโลกกลมนักเราจึงรักกัน (เล่ม 4), 4. ลมรักฤดูฝน (เล่ม 7), 5. I hate you then I love you more (เล่ม 8), 6. ความรู้สึกของใจ...ไม่ใช่เพียงความผูกพัน (เล่ม 8) และ 7. สื่อรักข้ามรั้ว (เล่มที่ 8)

ตัวอย่าง เรื่อง เพราะโลกกลมนัก เราจึงรักกัน (ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 4)

รรรรองและกล้าผจญมีเรื่องเข้าใจผิดกันเรื่องงานที่เขาว่าจ้าง วันหนึ่งจึงทำให้ทั้งคู่ได้พบกันอีกครั้งและต้องไปเที่ยวด้วยกัน ระหว่างนั้นรรรรองได้พบอุดมโชค ผู้ชายที่โรจน์ซึ่งเป็นพ่อของเธอบังคับให้แต่งงานด้วย ในขณะที่กล้าผจญก็ได้พบนิลเนตร หญิงสาวที่คอยติดตามเขาอยู่ตลอดเวลา ทั้งสองแสดงตัวเป็นคู่รักของแต่ละฝ่ายเพื่อให้อุดมโชคและนิลเนตรจากพวกเขาไป หลังจากกลับจากทะเล กล้าผจญได้พบกับรรรรองอีกครั้งและต่างมีใจให้กัน โรจน์มาหารรรรองที่กรุงเทพฯ เพราะอุดมโชคโทรศัพท์ไปฟ้องกล้าผจญจึงแสดงตัวเป็นคู่รักของเธอเพื่อช่วยให้หญิงสาวไม่ต้องแต่งงานกับอุดมโชค แต่เหตุการณ์กลับกลายเป็นว่าทั้งสองจะต้องแต่งงานกันจริงๆ เพราะโรจน์และพ่อของกล้าผจญเป็นเพื่อนสนิทกัน จึงสนับสนุนคู่รักหลอกๆอย่างเต็มที่ รรรรองคิดจะสารภาพความจริง แต่กล้าผจญสารภาพรักกับเธอก่อนและก็ได้รู้ว่าต่างก็ใจตรงกัน

ตัวละคร

1. นางเอก คือ รรรรอง

2. พระเอก คือ กล้าผจญ

3. ผู้ช่วย คือ ชิงและโรจน์

4. ผู้ขัดขวาง อุดมโชคและนิลเนตร

พฤติกรรม

1. นางเอก-พระเอก รรรรองรู้สึกเสียหน้าและรีบขอตัวออกมาเมื่อได้รู้ว่าคนที่อยู่ในห้องคือกล้าผจญที่เธอกำลังนินทาอยู่

2. ผู้ช่วย-นางเอก ชิงแนะนำรรรรองให้รู้จักกับกล้าผจญซึ่งเป็นญาติของชิงที่จะไปเที่ยวด้วยกัน

3. พระเอก-ผู้ช่วย กล้าผจญและรรรรองแสดงเป็นคนรักกัน เพื่อให้อุดมโชคและนิลเนตรที่ตามมาต่อแยแต่ละฝ่ายเลิกกันไป

4. ผู้ขัดขวาง-ผู้ช่วย อุดมโชคโทรไปฟ้องโรจน์พ่อของรรรรอง และเร่งให้เขาได้แต่งงานกับเธอ

5. ผู้ช่วย-พระเอก โรจน์ได้รู้ว่ากล้าผจญเป็นลูกของเพื่อนสนิท จึงยินดีสนับสนุนให้

รรรรองแต่งงานกับกล้าผจญ

6. พระเอก-นางเอก กล้าผจญสารภาพรักกับรรรรองและได้รู้ว่าเธอก็รักเขาเช่นกัน

แบบที่ 7 นางเอกเปิดเผยความในใจและแสดงท่าทีอย่างเปิดเผยว่าเป็นคู่รักของพระเอก นางเอกคอยเอาใจหรือเฝ้าติดตามพระเอกไปทุกที่แต่พระเอกก็ไม่เคยเปิดเผยความในใจ พระเอกทะเลาะกับนางเอกหรือมีเรื่องทำให้ต้องอยู่ห่างกัน พระเอกได้รู้ใจตนเองจึงกลับมาปรับความเข้าใจ และได้รักกับนางเอกในที่สุด

พฤติกรรมหลักที่ปรากฏในแบบเรื่องประเภทนี้ จะมีการเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. การเปิดเผยความในใจและการเฝ้าติดตามเอาใจ
2. การทะเลาะกัน
3. การยอมรับความรู้สึกของตนเอง
4. การปรับความเข้าใจและได้รักกัน

สำหรับเรื่องสั้นจากวรรณกรรมชุดความรู้สึกลึบ...ที่เรียกว่ารัก ซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องในลักษณะดังกล่าว ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด 3 เรื่อง คือ 1.มีเธอเสมอไปในดวงตา (เล่ม 1), 2.เรื่องราว...ของหัวใจ (เล่ม 3) และ 3.ดวงใจ...ที่รัก (เล่ม 7)

ตัวอย่าง เรื่อง เรื่องราว...ของหัวใจ (ความรู้สึกลึบ...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 3)

อดีตต้องทุกข์ระทมกับท่าทีของก๊อนหินที่ยังอ้างว่าจะรักของเธอหรือไม่ วันหนึ่งเขาบอกอ่าวว่าต้องไปทำงานที่กรุงเทพฯ ออจึงถามเขาอีกครั้งว่าเขาคิดกับเธอเช่นไร แต่ก๊อนหินก็ยังคงท่าทีเอาไว้เหมือนเดิมออสเสียใจมากจึงต่อว่าก๊อนหินและจากไป ในวันที่เดินทาง ออมาพบก๊อนหินอีกครั้งและขอโทษที่ทำไม่ดีกับเขาวนันั้น ก๊อนหินสารภาพว่าที่จริงเขาก็รักเธอ เพียงแต่ก๊อนหินนี้ที่ไม่ยอมบอกอะไรนั้นเพราะเขาอยากทำความผิดให้เป็นจริงเสียก่อน แต่จากการทะเลาะกันทำให้ก๊อนหินกลัวว่าจะเสียอไป ทั้งคู่จึงได้ปรับความเข้าใจกันและรักกันในที่สุด

ตัวละคร

1. นางเอก คือ ออ
2. พระเอก คือ ก๊อนหิน
3. ผู้ช่วย ไม่ปรากฏ
4. ผู้ขัดขวาง ไม่ปรากฏ

พฤติกรรม

1. นางเอก-พระเอก ออมักถามก๊อนหินอยู่เสมอว่าเขารู้สึกกับเธออย่างไร
2. พระเอก-นางเอก ทุกๆครั้งก๊อนหินจะแสดงความลังเลและบอกว่าเขาเองก็ไมรู้เหมือนกันว่ารู้สึกอย่างไร
3. พระเอก-นางเอก ก๊อนหินบอกอ่าวว่าเขาจะไปทำงานที่กรุงเทพฯ หลังเรียนจบ
4. นางเอก-พระเอก ออถามเขาอีกครั้งและก็ได้คำตอบเช่นเดิมจึงต่อว่าเขาและจากไปด้วยความเสียใจ
5. พระเอก-นางเอก ก๊อนหินดีใจที่ออมาพบเขาอีกครั้งจึงสารภาพความในใจและกลับมารักกับออในที่สุด

แบบที่ 8 พระเอกหรือนางเอกประทับใจอีกฝ่ายตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้พบกัน ต่อมาพระเอกและนางเอกได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน ทั้งคู่ต่างทำให้มีใจให้กันหรือตกลงเป็นคู่รักกัน ระหว่างนั้นผู้ขีดขวางเข้ามาเป็นอุปสรรค พระเอกและนางเอกเกิดความเข้าใจผิด พระเอกตามไปปรับความเข้าใจกับนางเอก และได้รักกันในที่สุด

พฤติกรรมหลักที่ปรากฏในแบบเรื่องประเภทนี้ จะมีการเรียงลำดับดังต่อไปนี้

1. การประทับใจอีกฝ่ายตั้งแต่ครั้งแรกที่พบ
2. การได้ทำสิ่งต่างๆร่วมกัน
3. การรู้สึกผูกพันและต่างก็ประทับใจกันมากยิ่งขึ้น
4. การสารภาพความในใจและตกลงเป็นคู่รัก
5. การเข้าใจผิดหรือการแยกจากกัน
6. การปรับความเข้าใจและกลับมารักกัน

สำหรับเรื่องสั้นจากวรรณกรรมชุดความรู้สึคดี...ที่เรียกว่ารัก ซึ่งจัดอยู่ในแบบเรื่องในลักษณะดังกล่าว ประกอบด้วยเรื่องสั้นทั้งหมด 6 เรื่อง ได้แก่ 1.เพลงบทเก่า (เล่ม 2), 2.ฝากหัวใจไว้ที่เธอ (เล่ม 3), 3.ทะเลดาว (เล่ม 5), 4.มนตราแห่งรัก (เล่มที่ 6), 5.ด้วยรักและแคลอรี (เล่ม 6) และ 6.เธอกับฉันและรักนั้นของเรา (เล่ม 7)

ตัวอย่าง เรื่อง ทะเลดาว (ความรู้สึคดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 5)

ภัสได้รู้จักกับคิมเพราะเขาเป็นพระเอกละครที่เธอเป็นผู้เขียนบท คิมสารภาพกับภัสว่า เขาประทับใจเธอตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เห็น และถ้าภัสไม่มีชายหนุ่มที่ชื่อวิษณุคอยติดพัน เขาก็จะขอคบกับเธอ แต่หลังจากนั้นไม่นาน คิมก็ได้ทราบว่าวิษณุไปคบกับนางเอกละครเวที คิมคิดว่าภัสเสียใจกับเรื่องนี้มากจึงชวนเธอไปเที่ยวทะเลหลังการแสดงเสร็จสิ้น คิมสารภาพรักกับภัส แต่ด้วยความเข้าใจผิด ทำให้เขาคิดว่าภัสยังรักวิษณุอยู่เมื่อกลับมาคิมจึงไปชวนทะเลาะกับวิษณุและขอให้เขากลับไปรักภัสเหมือนเดิม ภัสเข้ามาได้ยินโดยบังเอิญเธอเสียใจมากจึงหลบหน้าไป คิมตามไปง้อและปรับความเข้าใจกับภัสได้ในที่สุด

ตัวละคร

1. นางเอก คือ ภัส
2. พระเอก คือ คิม
3. ผู้ช่วย ไม่ปรากฏ
4. ผู้ขีดขวาง คือ วิษณุ

พฤติกรรม

1. พระเอก-นางเอก คิมตกหลุมรักภัสตั้งแต่แรกพบจึงตอบตกลงเล่นละครเวทีเรื่องที่เธอเป็นผู้เขียนบท
2. ผู้ขีดขวาง-นางเอก วิษณุมารับภัสกลับบ้านทำให้คิมเข้าใจผิดว่าทั้งสองเป็นคู่รักกัน
3. พระเอก-นางเอก คิมสารภาพว่าชอบภัส และจะขอคบกับเธอถ้าเธอยังไม่มีวิษณุ

4. นางเอก-พระเอก ภัสได้เป็นคู่ซ้อมบทธละครกับคิม และเริ่มรู้ใจตัวเองว่าเขาคือคนที่เธอคอยมานาน
5. นางเอก-ผู้ขัดขวาง ภัสรู้ว่าวิษณุไปชอบนางเอกละครเวทีเรื่องที่เธอเขียนบท จึงเลี้ยงที่จะไปดูการซ้อมละครเวที
6. พระเอก-นางเอก คิมคิดว่าภัสเสียใจจึงชวนเธอไปเที่ยวทะเลหลังการแสดงเสร็จ
7. พระเอก-นางเอก คิมชวนภัสไปดูดาวที่ชายหาดและสารภาพรักเธอ
8. นางเอก-พระเอก ภัสจะบอกคิมว่าไม่มีใครแทนที่วิษณุเพราะชายหนุ่มไม่ได้อยู่ในใจเธอมาแต่แรก และจะบอกความจริงในใจให้เขารู้เช่นกัน แต่ไม่ทันจะได้บอกเหตุผล เพื่อนๆก็ตามมาเสียก่อนทำให้คิมเข้าใจผิดว่าเธอยังรักวิษณุอยู่
9. พระเอก-ผู้ขัดขวาง คิมทะเลาะกับวิษณุและได้รู้ความจริงว่าภัสรักใคร
10. นางเอก-พระเอก ภัสน้อยใจคิมจึงหนีไปเที่ยวทะเล
11. พระเอก-นางเอก คิมตามไปอภัสและปรับความเข้าใจกันได้ในที่สุด

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาแบบเรื่องที่ปรากฏในเรื่องสั้นชุด ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เล่มที่ 1-8 จำนวน 65 เรื่อง พบว่า มีการเรียงลำดับพฤติกรรมหลักของตัวละครในลักษณะที่เหมือนหรือคล้ายกันจำนวน 8 แบบ เรื่องด้วยกัน ดังนี้

แบบที่ 1 พระเอกและนางเอกเป็นเพื่อนกัน ฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีใจให้กันแต่ไม่กล้าเปิดเผย ผู้ขัดขวางเข้ามาเป็นอุปสรรคความรัก แต่ก็มีเหตุให้ต้องเลิกรากันไป พระเอกและนางเอกได้รู้ความในใจของอีกฝ่ายด้วยความบังเอิญหรือจากผู้ช่วย พระเอกและนางเอกปรับความเข้าใจกันและได้รักกันที่สุดในที่สุด โดยเรื่องสั้นที่มีลำดับพฤติกรรมหลักในลักษณะนี้อยู่มีทั้งสิ้น 16 เรื่อง

แบบที่ 2 พระเอกและนางเอกบังเอิญได้พบกัน ได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดความประทับใจต่อกัน พระเอกสารภาพความในใจและขอคบเป็นคู่รัก นางเอกคิดว่าเร็วเกินไปจึงขอเวลาทำความเข้าใจอีกกันให้มากกว่านี้ สำหรับเรื่องสั้นที่จัดอยู่ในแบบเรื่องนี้มีทั้งสิ้น 7 เรื่อง

แบบที่ 3 พระเอกหรือนางเอกประทับใจอีกฝ่ายตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้พบกัน ทั้งคู่ได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน ทำให้เกิดความประทับใจต่อกัน พระเอกสารภาพความในใจที่มีต่อนางเอก และทั้งคู่ได้รักกันที่สุดในที่สุด สำหรับเรื่องสั้นที่จัดอยู่ในแบบเรื่องนี้มีทั้งสิ้น 10 เรื่อง

แบบที่ 4 พระเอกและนางเอกเป็นคู่รักกัน วันหนึ่งมีเหตุต้องเดินทางหรือแยกจากกันไป พระเอกเดินทางตามไปพบนางเอกหรือทั้งคู่กลับมาพบกัน พระเอกและนางเอกปรับความเข้าใจกันและรักกันมากยิ่งขึ้น สำหรับเรื่องสั้นที่จัดอยู่ในแบบเรื่องนี้มีทั้งสิ้น 8 เรื่อง

แบบที่ 5 นางเอกที่ผิดหวังกับความรักหรือกำลังทุกข์ใจได้พบกับพระเอก พระเอกช่วยปลอบหรือทำให้นางเอกคลายจากความทุกข์นั้นได้ นางเอกและพระเอกประทับใจกันและได้รักกันที่สุดในที่สุด สำหรับเรื่องสั้นที่จัดอยู่ในแบบเรื่องนี้มีทั้งสิ้น 4 เรื่อง

แบบที่ 6 พระเอกและนางเอกมีปากเสียงกันในการพบกันครั้งแรก พระเอกและนางเอกต้องทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันจึงปรับความเข้าใจกันได้ ทั้งสองเริ่มประทับใจกัน และได้รักกันในที่สุด สำหรับเรื่องสั้นที่จัดอยู่ในแบบเรื่องนี้มีทั้งสิ้น 7 เรื่อง

แบบที่ 7 นางเอกเปิดเผยความในใจและแสดงท่าทีอย่างเปิดเผยว่าเป็นคู่รักของพระเอก นางเอกคอยเอาใจหรือเฝ้าติดตามพระเอกไปทุกที่แต่พระเอกก็ไม่เคยเปิดเผยความในใจ พระเอกทะเลาะกับนางเอกหรือมีเรื่องทำให้ต้องอยู่ห่างกัน พระเอกได้รู้ใจตนเองจึงกลับมาปรับความเข้าใจ และได้รักกับนางเอกในที่สุด สำหรับเรื่องสั้นที่จัดอยู่ในแบบเรื่องนี้มีทั้งสิ้น 3 เรื่อง

แบบที่ 8 พระเอกหรือนางเอกประทับใจอีกฝ่ายตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้พบกัน ต่อมาพระเอกและนางเอกได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ทั้งคู่ต่างทำให้มีใจให้กันหรือตกลงเป็นคู่รักกัน ระหว่างนั้นผู้ขัดขวางเข้ามาเป็นอุปสรรค พระเอกและนางเอกเกิดความเข้าใจผิด พระเอกตามไปปรับความเข้าใจกับนางเอก และได้รักกันในที่สุด โดยเรื่องสั้นที่จัดอยู่ในแบบเรื่องนี้มีทั้งสิ้น 6 เรื่อง

ข้อค้นพบข้างต้น อาจกล่าวสรุปได้ว่าสูตรเรื่องที่นักเขียนนิยมนำมาใช้เป็นโครงสร้างหลักในการเล่าเรื่องมีอยู่ทั้งหมด 8 แบบ แต่เมื่อนำแบบเรื่องต่างๆ มาเปรียบเทียบกัน จะเห็นได้ว่ามีพฤติกรรมที่มีลักษณะเดียวกันซ้ำกันอยู่ แต่อาจอยู่ในลำดับที่ต่างกันเช่น การสารภาพรักในแบบเรื่องที่ 1 เป็นพฤติกรรมก่อนจบเรื่อง ในขณะที่แบบเรื่องที่ 7 ปรากฏเป็นพฤติกรรมแรก เป็นต้น แต่ไม่ว่าจะสลับลำดับกันอย่างไร พฤติกรรมสุดท้ายก็คือ การได้รับความรักตอบ หรืออย่างน้อยก็ได้ปฏิเสธความรักที่อีกฝ่ายมอบให้ (แบบเรื่องที่ 2) ซึ่งลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับทฤษฎีของเดวิด ลอดจ์ (Lodge, 1990. p. 117 อ้างอิงจาก อีราวดี ไตลังคะ, 2546. หน้า18-19) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของโครงสร้างในวรรณกรรมรักไว้ว่า คือ การเลื่อนความสมปรารถนาในความรักของตัวละครเอกออกไปโดยการสร้างอุปสรรคลักษณะต่างๆ เช่น ความเข้าใจผิดระหว่างพระเอกนางเอก พระเอกนางเอกไม่ถูกชะตากัน หรือการประพฤติดีทรานองคลองธรรม ฯลฯ ซึ่งจะทำให้ตัวละครเอกเกิดความกังวลใจและความอ่อนไหวของอารมณ์ ฉะนั้นผู้สนใจหรือนักเขียนสามารถนำผลการศึกษานี้ไปปรับใช้ในการสร้างสรรค์วรรณกรรมรักได้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

จิราจารีย์ ชัยมุสิก. (ตุลาคม 2548). **แจ่มใส โกยใสใส ร้อยล้าน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ.

2549. จาก: <http://positioningmag.com/Magazine/Details.aspx?id=40953>

ชไมพร สุขสัมพันธ์. (2541). **การวิเคราะห์สัญญาะ รหัส และกระบวนการสร้างรหัสในการ์ตูนญี่ปุ่น**.

วิทยานิพนธ์ นท.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิมข่าวจุฬประกายวรรณกรรม. (1 มกราคม 2549). **บทส่งท้าย 2548 วรรณกรรม&หนังสือ**.

สืบค้นเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549. จาก: <http://www.bangkokbiznews.com/jud/>

นาธิกา มงคลคำนวนเขตต์. (2527). **เรื่องสั้นประเภทมุ่งเสนอแนวคิดระหว่าง พ.ศ. 2475-2484**.

วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บาหยัน อัมสำราญ. (2527). **นวนิยายไทยระหว่าง พ.ศ. 2501-2506 : การวิเคราะห์แนวคิด**.
 วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รินฤทัย สัจจพันธ์. (2547). **วรรณกรรมปัจจุบัน**. (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง.
- วนิดา บำรุงไทย. (2544). **ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด. (2544). **ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก 1. ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด. (2545). **ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก 2. ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด. (2545). **ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก 3. ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด. (2545). **ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก 4. ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด. (2546). **ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก 5. ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด. (2546). **ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก 6. ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด. (2546). **ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก 7. ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- สำนักพิมพ์แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด. (2546). **ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก 8. ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก**.
 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แจ่มใส.
- อิรวดี ไตลังคะ. (2546). **ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

